

GUČA

2016 JE GUČA

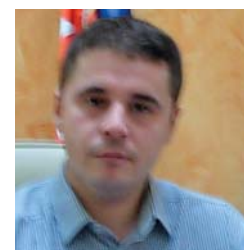
Danas

**BOBAN
MARKOVIĆ:**
Guča je moja
druga kuća

**SLOBODAN
JOLOVIĆ:**
Sabor će tek
postati svetsko
čudo

**SLOBODAN
VELJOVIĆ:**
Sve što radimo,
radimo zbog
gostiju

**MILIVOJE
DOLOVIĆ:**
Ko jednom u
Guču dođe,
uvek joj se vraća

55 godina 20 miliona gostiju 10.000 trubača

POSETA IZ GODINE U GODINU

Prvi sabor, 14. oktobra 1961, oko 10.000 posetilaca; Drugi sabor, od 15. do 17. septembra 1962, oko 12.000 posetilaca; Treći sabor, od 7. do 10. septembra 1963, oko 13.000 posetilaca; Četvrti sabor, od 12. do 13. septembra 1964, oko 15.000 posetilaca; Peti sabor, od 4. do 5. septembra 1965, oko 15.000 posetilaca; Šesti sabor, od 17. do 18. avgusta 1966, oko 15.000 posetilaca; Sedmi sabor, od 2. do 5. septembra 1967, oko 17.000 posetilaca; Osmi sabor, od 31. avgusta do 1. septembra 1968, oko 17.000 posetilaca; Deveti sabor, od 30. do 31. avgusta 1969, oko 19.000 posetilaca; Deseti sabor, od 30. avgusta do 6. septembra 1970, oko 30.000 posetilaca; Jedanaesti sabor, od 2. do 5. septembra 1971, oko 25.000 posetilaca; Dvanaesti sabor, od 1. do 3. septembra 1972, oko 22.000 posetilaca; Trinaesti sabor, od 31. avgusta do 2. septembra 1973, oko 20.000 posetilaca; Četrnaesti sabor, od 30. avgusta do 1. septembra 1974, oko 23.000 posetilaca; Petnaesti sabor, od 29. do 30. avgusta 1975, oko 25.000 posetilaca; Sesnaesti sabor, od 27. do 29. avgusta 1976, oko 45.000 posetilaca; Sedamnaesti sabor, od 26. do 29. avgusta 1977, oko 56.000 posetilaca; Osamnaesti sabor, od 1. do 3. septembra 1978, oko 60.000 posetilaca; Devetnaesti sabor, od 24. do 26. avgusta 1979, oko 80.000 posetilaca; Dvadeseti sabor, od 29. do 31. avgusta 1980, oko 100.000 posetilaca; Dvadeset prvi sabor, od 28. do 30. avgusta 1981, oko 100.000 posetilaca; Dvadeset drugi sabor, od 27. do 29. avgusta 1982, oko 95.000 posetilaca; Dvadeset treći sabor, od 26. do 28. avgusta 1983, oko 100.000 posetilaca; Dvadeset četvrti sabor, od 24. do 26. avgusta 1984, oko 97.000 posetilaca; Dvadeset peti sabor, od 23. do 25. avgusta 1985, oko 105.000 posetilaca; Dvadeset šesti sabor, od 22. do 24. avgusta 1986, oko 101.000 posetilaca; Dvadeset sedmi sabor, od 21. do 23. avgusta 1987, oko 98.000 posetilaca; Dvadeset osmi sabor, od 26. do 28. avgusta 1988, oko 108.000 posetilaca; Dvadeset deveti sabor, od 25. do 27. avgusta 1989, oko 100.000 posetilaca; Trideseti sabor, od 24. do 26. avgusta 1990, oko 110.000 posetilaca; Trideset prvi sabor, od 23. do 25. avgusta 1991, oko 95.000 posetilaca; Trideset drugi sabor, od 21. do 23. avgusta 1992, oko 95.000 posetilaca; Trideset treći sabor, od 20. do 22. avgusta 1993, oko 90.000 posetilaca; Trideset četvrti sabor, od 26. do 28. avgusta 1994, oko 93.000 posetilaca; Trideset peti sabor, od 25. do 27. avgusta 1995, oko 160.000 posetilaca; Trideset šesti sabor, od 23. do 25. avgusta 1996, oko 120.000 posetilaca; Trideset sedmi sabor, od 22. do 24. avgusta 1997, oko 130.000 posetilaca; Trideset osmi sabor, od 21. do 23. avgusta 1998, oko 170.000 posetilaca; Trideset deveti sabor, od 20. do 22. avgusta 1999, oko 190.000 posetilaca; Četrdeseti sabor, od 24. do 27. avgusta 2000, oko 400.000 posetilaca; Četrdeset prvi sabor, od 23. do 26. avgusta 2001, oko 200.000 posetilaca; Četrdeset drugi sabor, od 8. do 11. avgusta 2002, oko 200.000 posetilaca; Četrdeset treći sabor, od 7. do 10. avgusta 2003, oko 250.000 posetilaca; Četrdeset četvrti sabor, od 5. do 8. avgusta 2004, oko 300.000 posetilaca; Četrdeset peti sabor, od 1. do 7. avgusta 2005, oko 400.000 posetilaca; Četrdeset šesti sabor, od 30. jula do 3. avgusta 2006, oko 500.000 posetilaca; Četrdeset sedmi sabor, od 5. do 9. avgusta 2007, oko 500.000 posetilaca; Četrdeset osmi sabor, od 6. do 10. avgusta 2008, oko 500.000 posetilaca; Četrdeset deveti sabor, od 5. do 9. avgusta 2009, oko 600.000 posetilaca; Pedeseti sabor, od 13. do 22. avgusta 2010, oko 800.000 posetilaca; Pedeset prvi sabor, od 8. do 14. avgusta 2011, oko 700.000 posetilaca; Pedeset drugi sabor, od 6. do 12. avgusta 2012, oko 500.000 posetilaca; Pedeset treći sabor, od 5. do 11. avgusta 2013, oko 450.000 posetilaca; Pedeset četvrti sabor, od 6. do 10. avgusta 2014, oko 450.000 posetilaca; Pedeset peti sabor, od 3. do 9. avgusta 2015, oko 400.000 posetilaca.

SLOBODAN JOLOVIĆ: Sabor će tek postati svetsko čudo

Razgovarao: **Dragan Stošić**

Uveren sam da je ovo koncept koji će predstavljati budućnost ove manifestacije. Mora se voditi računa o tradiciji, ali i stalno pratiti kretanja, i znati prilagoditi se vremenu. Nije isto pre 55 godina i danas. Guča će od ove godine postati mesto u koje će voleti svi da dođu. I mladi i stari. I radnici i seljaci. Ali i intelektualci, umetnici, muzičari, glumci, a bogami i poneki političar i ambasador. Zvali smo u Guču i predsednike Rusije i Amerike. Kad budemo imali autoput i aerodrom možda će nam i doći. Ove godine očekujemo veliku posetu. Rekordnu – kaže za *Danas* načelnik Moravičkog upravnog okruga i predsednik *Saborskog odbora* 56. Sabora trubača u Guči, Slobodan Jolović, odgovarajući na pitanje da li je pet dana Guče (što je za dan duže od prošlogodišnje manifestacije) budućnost Sabora?

U proteklih nešto više od pola veka Sabor je posetilo blizu dvadeset miliona gostiju. Zabeležili smo ih iz osamdeset zemalja sa svih pet kontinenata sveta. U Guči se takmičilo više od hiljadu trubačkih orkestrara i više od deset hiljada trubača. Sabor je posetilo sedam predsednika država i vlada i na desetine ambasadora i drugih visokih zvaničnika. I svi su nam bili podjednako dragi gosti

Cifre koje govore o posetiocima i izvođačima, i pored zamašnjeg broja godina, mogu se smatrati fantastičnim. Recite nam neke od njih i prokomentarišite ih?

– U proteklih nešto više od pola veka Sabor je posetilo blizu dvadeset miliona gostiju. Zabeležili smo ih iz osamdeset zemalja sa svih pet kontinenata sveta. U Guči se takmičilo više od hiljadu trubačkih orkestrara i više od deset hiljada trubača. Sabor je posetilo sedam predsednika država i vlada i na desetine ambasadora i drugih visokih zvaničnika. I svi su nam bili podjednako dragi gosti.

Guču broj 56 (ponovo) otvara Milorad Dodik, predsednik Republike Srpske. Koji su razlozi za to?

– Milorad Dodik bio je naš gost više puta. On Guču i našu trubu voli. Pa zašto i mi ne bi to poštovali? Uz to, iz Republike Srpske svake godine dolazi na desetine hiljada gostiju. Najviše iz republika bivše Jugoslavije. Otišao sam kog predsednika Dodika u *Banski Dvor* u Banjaluku i lično ga pozvao. Zamolio sam ga da kao pravi Srbin bude *Domaćin Sabora* i otvori ga iz saborsku himnu *Sa Ovčara i Kablara*, prangije i podizanje saborske zastave, u četvrtak 11. avgusta u 11 sati, kod spomenika trubaču u centru Guče, kao i da u otvori, 13. avgusta u 21 sat na glavnoj pozornici dvotrničnu takmičenje trubača. Prihvatio je, i hvala mu zbog toga. Narod će to znati da poštuje. Gučani posebno.

Najbolji u Srbiji – poklon narodu: Slobodan Jolović

Predsednik Opštine Lučani, načelnik Moravičkog upravnog okruga – da li vas je to kvalifikovalo da ponovo budete i predsednik Saborskog odbora, ili je ključni razlog što ste tu funkciju vršili od 2004. do 2012?

– Sve to pomalo. Kao predsednik opštine bavio sam se neposredno organizacijom Sabora. Od 2004, kad sam pobedio na neposrednim izborima,

na ime i prezime, napravio sam dosta promena. Kasnije, posebno 2012, uspeh mi nije oprošten. Teško je to bilo vreme, kad ste opozicija tadašnje republičkoj vlasti. Bio sam radan, uporan i uspeo da obezbedim dosta sredstava za izgradnju saborske infrastrukture. U to vreme dosta toga je urađeno. Sabori su bili bolji i posećeniji. Poslednje četiri godine organizacijom su se bavili amateri. Nisam hteo da budem niti član, a kamoli predsednik *Saborskog odbora*. Mnogo sam toga ružnog doživeo. Pokušali su i da me ubiju. Nadležni državni organi nikad to nisu rasvetlili. Zbog nesposobnosti ili korupcije, ili i jednog i drugog. Na poslednjim lokalnim izborima, nakon što me je Vlada postavila na mesto načelnika Moravičkog upravnog okruga, Aleksandar Vučić predsednik *SNS*, na jednoglasan predlog *OO SNS Lučani* odredio me je za nosioca izborne liste koja je osvojila ubedljivu pobjedu i sa *NS* i *SPS* formirala dvotrničnu skupštinsku većinu. To me obavezuje da se maksimalno angažujem i opravdam njihovo poverenje.

Kako su svetski mediji videli i doživeli Guču

Nacionalni ponos Srbije

Priredila Marija Stojanović

Sabor u Guči je mesto gde muzika nikada ne prestaje, gde je truba vrhovni vladar i gde se sve okreće – od stotine prasića do čitavog vola na raznju, konstatovao je *BBC*. Kako navodi izveštač britanskog servisa, muzika trube je balkanski pop, nacionalni ponos Srbije, a najbolji trubači veća su imena u Guči od Mika Džegera i Ledi Gage.

„Više od 50 leta, bendovi iz različitih krajeva Istočne Evrope spuštaju se u ovaj mali grad opasan planinama u centralnoj Srbiji. Najbolji od njih spremaju se za krajnji test veštine – nadmetanje *Zlatna truba*, koje se odigrava pred hiljadama ljudi na stadionu sagrađenom u tu svrhu. Ostali bendovi sviraju na ulicama Guče, takmiče se za dobitanje

zvezdanog statusa pred publikom koja tumara igrajući, pevajući, ispijajući pivo i rakiju – voćno i opojno piće... Za Srbiju, državu u kojoj su nacionalni i etnički identitet igrali važnu ulogu u problematičnoj prošlosti, ujediniteljska moć festivala poput Guče je bez premca“ zaključuje *BBC*.

Šta je to novo što će obeležiti Guču tokom vašeg predsednikovanja Saborskim odborom?

– *Saborski odbor* čine izabrani i članovi po funkciji. Izabrani članovi su predstavnici svih izbornih listi srazmerno broju osvojenih odborničkih mandata. *SNS* ima četiri, *NS* dva i *SPS*, *Dveri* i *GG Jedan tim* po jednom. A po funkciji su predstavnici organa izvršne vlasti, javnih preduzeća i ustanova. To nam daje legalitet i legitimitet da otklonimo sve ono što uočimo da je bilo loše. U tome moramo da budemo efikasni. Vreme brzo prolazi. Velika je prepreka nespošobna i neradna birokratija koja mora shvatiti da je tu zbog naroda a ne narod zbog nje. Slede promene. Uvode se nova pravila ponašanja. Biće i ulaganja u održavanje i izgradnju infrastrukture u ovoj nadaleko čuvenoj varoši.

Da li ste izašli iz one faze kad su postojale sumnje u žiriranje na ovoj manifestaciji i kako?

– Do ove godine nisam se bavio tom vrstom problema. Moja ovogodišnja istraživanja, razgovori sa trubačima, novinarima i mnogim drugim koji su učestvovali godinama unazad u organizaciji i praćenju takmičenja, govore da je bilo dosta cashnih i profesionalnih članova žirija. Međutim, njihovo dugogodišnje angažovanje može da dovede do toga da pojedini trubači počnu da sumnjaju u njihovu nepristrasnost, pa

Nakon Muzeja trube stiže i Dom trubača. Koliko će on doprineti poboljšanju statusa muzičara, pa i same manifestacije?

– Godinama je bio problem nedostatak novca da se reši pitanje smeštaja trubača. Zahvaljujući

Ministarstvu trgovine, turizma i telekomunikacija, posebno razumevanju koje je pokazao potpredsednik Vlade i ministar Rasim Ljajić, dobili smo trideset miliona i započeli gradnju *Doma trubača* koji će biti od velikog značaja za obezbeđenje smeštajnih kapaciteta i van Sabora.

Šta je sa ostatkom infrastrukture – šta je urađeno i šta se planira u najskorijoj budućnosti?

– Urađeno je dosta ali mora da se održava. Ostaje da, kad se završi *Dom trubača*, da se urade teniski tereni, veštačka trava na pomoćnom fudbalskom igralištu, završi plivački bazen i ugrade stolice na tribinama. Osim toga, dotrajala je vodovodna mreža u Guči, a treba osmisliti i kako urediti celu varoš koja može u pravom smislu da postane *Mala Švajcarska*. Gučanima je u ovom trenutku najpotrebnije obezbediti posao za nekoliko stotina ljudi.

Prošle godine bili ste u „minusu“ – šta je bio razlog?

– Nisam se prošle godine neposredno bavio organizacijom Sabora. Profesionalno sam angažovan u okrugu. Mislim da mi se to uticala nekompetentnost, neznanje i nesnalžljivost. Neiskusno je odnelo znak. Zbog toga je bila nešto manja poseta i ostavren finansijski gubitak. Treba dosta truda, znanja i rada da bi se došlo do rezultata.

Kako vidite budućnost Sabora?

– Kao našu najveću i najposećeniju manifestaciju. Svetski poznatu i priznatu. Izgradnjom autoputa Beograd – Požege, i dalje prema južnom Jadranu, otvaranjem aerodroma u *Ladecima* i na *Ponikvama* za civilni saobraćaj, Guča će postati mesto u koje će se lakše i više dolaziti. Čini mi se da i sami Gučani počinju da se menjaju i shvataju taj značaj. Sabor je moguć i drugačije organizovati, ali mislim da ga treba ostaviti narodu i njegovim predstavnicima. Svaka privatizacija punila bi džepove pojedinca i ne bi doprinela infrastrukturnom opremanju. Sabor će tek postati svetsko čudo.

GUČA 2016 je Guča

nađmetanje trubačkih orkestrara 11, 12. i 13. avgusta koncerti mega zvezda 10. i 14. avgusta

SREDA, 10. avgust

■ KONCERT: Ceca Ražnatović i Riblja Čorba, Pozornica na stadionu od 21 sat.

ČETVRTAK, 11. avgust

■ SABOR otvara Milorad Dodik, predsednik Republike Srpske

Foto: Zoran Milić / Folio

ske kod Spomenika trubaču (Trubački orkestar Dragačevske trube iz Guče) u 11 sati;

■ OTVARANJE izložbi u Muzeju trube (TO Dragačevske trube) u 11:30;

■ PRESS konferencija u zgradi Načelstva (TO Dragačevske trube) u 12;

■ OTVARANJE saborskog sajma turizma u dvorištu Muzeja trube (TO Dragačevske trube) u 13;

■ SASTANAK sa kapelnicima mladih orkestrara u Centru za kulturu (CzK) u 14;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program na pozornici CzK (Trubački orkestri Dragačevske trube i Marka Trnava iz Mršelja, KUD Rudo iz Sida, Jovanovića iz Pirote, Bojana Ristića iz V. Hana, Zlatibor 3 i Danijela Jokanovića iz Sida) u 7 sati;

■ ČUVARKUČA: kulturno-umetnički program

SEĆANJE

Trubači iz Pilatovića, godine 1925.

Prvi sabor trubača

Najzad je osvanuo i taj dugo očekivani dan, dan kad će se u Guči održati Prvi Sabor trubača *Sa Ovcara i Kablara*. Na njemu će se prikazati bogato, izvorno narodno stvaralaštvo i tradicija Dragačeva: pesme, igre, sviranje na starijim instrumentima, kazivanje narodnih pripovedača i pesnika, rukoradi starih zanatlija i tkalja iz Donjeg Dubca, proizvodi dragačevske privrede i poljoprivrede. Na Saboru će se po tradiciji održati sabsorska momačka nadmetanja (rvanje u kosti, bacanje kamena s ramena, skok u dalj, skok u vis), gađanje kroz prsten jabuke, bi- raće je najlepša narodna nošnja (mladih i starijih). Šatre, prekrivene lisnatim granjem, nudice svoja jela i pića, a kolačari i lici- deri, svoje slatke proizvode.

Posebno interesovanje je vladalo za trubače i njihovo takmičenje. Bila je subota, 14. oktobar 1961. Crkveni praznik, *Pokrov Presvete Bogorodice*. Poslednji tradicionalni narodni sabor za tu godinu. Sabor poslednjeg momačkog i devojačkog gledanja. Ko nije ugovorio svadbu i venčanje, ovaj mu je Sabor poslednja šansa. A mi smo i za naš Sabor uzeli baš taj dan, a za saboriste izabrali crkvenu portu. Verovali smo da će narod koji je dolazio na crkveni Sabor, ostati i na novom Saboru.

Jutro je bilo vedro, sunčano i toplo. Takav je bio i dan. Guča je blistala, očišćena i oprana. To je bilo delo učenika osnovne škole. Narod je otvorio stare škrinje i sanduke i iz njih izvu- kao svoju nošnju, koju u to vre- me nije nosio, jer je smatrana za kulačku – bogatašku.

Posle bogoslužjenja narod se nije razlazio, svuda su se raz- gledale izložbe i gledali i drugi programi. Porta se punila no-

vim gostima iz Dragačeva, Čač- ka, Požege, Arilja...

Oko tri sata popodne, sve je bilo spremno za takmičenje trubača: žiri i novinari zauzeli su svoja mesta. Posedali su i gosti. Samo članovi sreskog komite- ta SKU iz Guče i okružnog komite- ta iz Čačka, nisu hteli da uđu u portu. Oni protestujući na- puštaju Sabor. To nas je potre- slo, ali nije zaplašilo.

Tačno u tri sata po podne, Vlastimir Vujović, predsednik *Sabsorskog odbora*, pozdravio je trubače, žiri, novinare, narod i otvorio takmičenje. Na pozornici su se peli orkestri Desimira Perišića iz Goračica, Srečka Obradovića iz Rtižu, Dragana Jovanovića iz Dljina i Dragiše Kovačevića iz Graba. Izlazili su uzbu- đeni na pozornicu u narodnim nošnjama i u stavu *mimo* svira- li svoj program. Po dogovoru svi trubači su svirali po četiri melo- dije. Dve kao obavezne, zajed- ničke: *Sa Ovcara i Kablara* i *Bledi mesec zagrlio zvezdu Danicu*, a po svom izboru marš i kolo.

Zablistale su stare izgancane trube na jesenjem suncu. Truba- či su se znijili i trudili da što bo- lje sviraju. Narod se malo kome- šao a onda je počeo da navija. Žiri i novinari pravili su svoje be- leške, a predsednik žirija, stari profesor Miodrag Vasiljević, i na novom Saboru.

Povelja opštine Lučani

Dobitnik brojnih priznanja kao graditelj škola, domova kulture i muzeja, za zaštitu manastira i crkava, za osnivanje i višegodi- šnje organizovanje manifestaci- ja izvornog narodnog stvarala- štva, udruženja... Nikola Stojić Nika, povodom ovogodišnjeg Dana opštine Lučani (16. jun), dobio je najveću opštinsku na- gradu – Povelju opštine Lučani.

uključio je i svoj magnetofon. Uzbudjenje je stalno raslo. Naj- zbudniji smo bili mi – organiza- tori. Sa pažnjom i strepnjom, gledali smo u žiri i novinare.

Odluka žirija je gromoglasno pozdravljena. Najbolji trubač Prvog Sabora trubača bio je Desi- mir Perišić iz Goračica, a najbolji orkestar imao je Dragan Jovano- vić iz Dljina. Narod im je klicao i na pleća dizao. U očima profeso- ra Vasiljevića zablistale su suze. Zaplakali su i neki od organizato- ra, i tako sebi olakšali veliko uzb- uđenje. Skupili smo se oko profeso- ra i on nam je tada rekao: „Vi ne znate šta se danas, na ovom vašem malom Saboru dogodilo? Vi ste spasili da se ugasi srpska na- rodna truba. Danas je počela nje- na renesansa – obnova. Čuvajte i negujte vaš Sabor. Pozovite i trubače iz drugih krajeva Srbije”.

To nas je osokolilo, kao i izve- štaji i reportaže u *Dugi, Politici, Borbi, Večernjim novostima, Za- družji, Čačanskom glaslu, Radio Beogradu, Radio Čačku*... Svi su nam čestitali i davali podršku.

Na Drugom Saboru učes- tvovali su trubači iz zapadne Srbije. Na njemu se proslavljaju Radovan Babić iz Miličevog sela kao najbolji trubač i Radojko Ar- nautović iz Tubića, kao najbolji orkestar. Za Treći Sabor, planu- la je sva trubačka Srbija. Sa juga su došli trubači predvođeni trubačkom legendom Bakijom Ba- kićem, a sa istoka, velemajstorom Rakom Kostićem. Sabor je za dve godine toliko porastao, da smo Treći održali na sport- skom stadionu kraj reke Bjelice.

Na Saboru su se pojavili i stranci. Tako je u Guču došao svet – a i Guča je otišla u svet.

Nikola Stojić Nika, jedan od osnivača i organizatora Dragačevskog sabora trubača

SLOBODAN VELJOVIĆ: Sve što radimo, radimo zbog gostiju

Organizator Dragačevskog sabora trubača u Guči je opština Lučani, dok *Centar za kulturu i sport* organizuje i realizuje programsku sadržaje na najvećoj manifestaciji izvornog narodnog stvaralaštva u Srbiji – objašnjava za *Danas* v.d. direktora *Centra za kulturu i sport* opštine Lučani u Guči, Slobodan Veljović. On dodaje da je ono što je svakako najznačajnije i po čemu je Guča jedinstvena činjenica da nema mesta na svetu na kojem posetici mogu uživati u muziciranju pedesetak trubačkih orkestara iz svih krajeva Srbije i iz sveta. Najbolji trubači Srbije tradicionalno se nadmeću u tri kategorije, dodaje sagovornik *Danasa*, pionirskoj, omladinskoj i seniorskoj. Trudimo se, kaže on, da Sabor oplemenimo i u programskom smislu. Ove godine imaćemo priliku da, po prvi put, u takmičenju majstora trube izaberemo *Sampiona Guče* za 2016. godinu.

Centar ima devetoro stalno zaposlenih radnika i primoran je na dodatno angažovanje ljudi u pripremnom periodu i u toku trajanja Sabora. Taj broj dodatno angažovanih nije mali (kreće se do 150) i on podrazumeva pomoć u realizaciji programskih sadržaja, obezbeđivanje adekvatne komunalne higijene, obezbeđivanje parkinga i naplatu parking karata na ulasku u Guču, pomoć u organizaciji pratećih programa...

Sabor je najlepši dar koji su Guča i Gučani mogli da dobiju: Slobodan Veljović

Centar tokom trajanja Sabora organizuje i brojne druge sadržaje?

Sabor u Guči nije samo trubačka manifestacija. Izuzetno atraktivan programski sadržaj je defile. U najlepšoj povorci trubača, izvornih pevačkih grupa i igračkih grupa iz zemlje i inostranstva, prikazuje se i improvizacija stare dragačevske svadbe iz 19. veka. Prva ovakva svadba organizovana je 1962, a izvodila ju je izvorna grupa iz Donjeg Dubca. Poslednje dve-tri godine svadbu izvodi KUD *Abrasević* iz Čačka, a priprema je Snežana Ašanin, etnološkinja iz Čačka. Trudeći se da očuvamo tradiciju, negujemo i takmičenje zdravičara, izbor najlepše muške i ženske narodne nošnje, izbor *Arambaše Sabora* (najboljeg u takmičenju u disciplinama rvanje u kosti, gađanje kroz prsten jabuke, skok u vis, skok u dalj). Tu je i neizostavan i vrlo bogat kulturno-umetnički program koji se na pozornici *Centra za kulturu*, u dane trajanja Sabora, odvija gotovo celodnevno, a u kome pored trubačkih orkestara učestvuju folklome i pevačke grupe...

Značajan segment programa manifestacije su i izložbe. Pored likovnih i

Kako su svetski mediji videli i doživeli Guču

Promocija autentične kulture

Priredila Marija Stojanović

Guča je postala *prestonica trube* 1961. godine, kad je održan prvi trubački festival na području Dragačeva. U međuvremenu je ovaj festival postao jedan od najvećih i najpopularnijih muzičkih događaja u svetu, navodi italijanska agencija *Ansa*, uz napomenu da je reč o svetkovini na kojem se promovise „autentična folk kultura Srbije i jedinstvena muzika srpskih i balkanskih trubačkih orkestara”. *Ansa* posebno naglašava da je portal *Nacionalna geografija* uvrstio festival u Guči među deset najvažnijih kulturnih događaja na planeti.

igraju i sponzori, bez čije pomoći ne bismo mogli. U produkciji Sabora imamo višegodišnju saradnju sa agencijom *Profile* iz Beograda i sa RTV *Sunce* iz Arandelovca. Ekskluzivni medijski partner je RTV *Pink*.

Kako bi ste objasnili funkcionisanje sabora ljudima koji imaju malo informacija o tome a zainteresovani su da dođu u Guču?

Posao *Centra* je da se detaljnije zavabi programskim delom Sabora, njegovim ako ne najvažnijim segmentom, jer najveći broj posetilaca dolazi u Guču zbog trubačke muzike i programskih sadržaja. Po mnogobrojnim istraživanjima koje su u toku Sabora sprovodili renomirani naučni instituti iz zemlje, pored programskih sadržaja, najveći broj posetilaca u Guču dolazi zbog provoda i zbog hrane pa je na nama, kao organizatorima i dobrim domaćinima, da im i to ponudimo a sve s ciljem da svaki posetilac iz Guče ode srećan, zadovoljan i nasmejan i da se dogodine vrati na isto. Centar ima devetoro stalno zaposlenih radnika i kao takav primoran je na dodatno angažovanje ljudi u pripremnom periodu i u toku trajanja Sabora. S obzirom na

vajarskih održavaju se i tematske izložbe povodom značajnih događaja i ličnosti, zatim izložbe domaće radinosti, poljoprivrednih i industrijskih proizvoda, starih zanata i zanimanja, narodnog graditeljstva... Izložbe prati prigodni katalog, a ove godine biće organizovane u *Muzeju trube* i *holu Centra za kulturu* kao i u izložbenom prostoru *Udruženja samoukih slikara i vajara* Dragačeva u centru varošice. Konačno, u saradnji sa *Bibliotekom* opštine Lučani u Guči organizujemo prezentaciju knjiga i publikacija o Dragačevu objavljenih između dva Sabora, kao i Sajam knjiga, a u saradnji sa *Turističkom organizacijom* Sabsorski sajam turizma.

Centar je alfa i omega Sabora – šta to podrazumeva (broj angažovanih ljudi, vremenski i finansijski okvir pripreme Sabora, a s kim saradujete u produkciji Sabora...)?

Centar ima devetoro stalno zaposlenih radnika i kao takav primoran je na dodatno angažovanje ljudi u pripremnom periodu i u toku trajanja Sabora. S obzirom na kompleksnost organizovanja ovako velikog događaja, taj broj dodatno angažovanih nije mali (kreće se do 150) i on podrazumeva pomoć u realizaciji programskih sadržaja, obezbeđivanje adekvatne komunalne higijene, obezbeđivanje parkinga i naplatu parking karata na ulasku u Guču, pomoć u organizaciji pratećih programa (likovnih izložbi, promocije knjiga, organizovanje višeboja, dežurstva na info pultovima...) Sledeći Sabor pripremamo odmah po završetku prethodnog, aktivne pripreme počinju od *Nove godine* kad se definiše programska šema, predlažu učesnici, vrše pripreme za organizaciju predtakmičenja koja su izuzetno značajna a održavaju se u Surdulici, na Zlatiboru, u Boljevcu, Kovačici, Kotraži i Bajinoj Bašti.

Troškovi organizacije svih kulturnih sadržaja zavise od broja učesnika u programu (kojih je obično oko 1.500) – kreću se oko 17.500.000 dinara. Ove godine veliku podršku imali smo od Ministarstva trgovine, turizma i telekomunikacija i posredstvom konkursa dobili 5.000.000 dinara za organizaciju Sabora trubača. Veoma značajnu ulogu

Šta bi ste preporučili gostima Sabora?

Gostima Sabora bih preporučio da se u Guči, svetskoj prestonici trube, prepuste njenom čarobnom zvuku, da uživaju, svako će naći nešto novo i interesantno, nešto specifično, neviđeno do tada, bilo da se radi o programskim sadržajima, ili o gastronomiji ovog kraja kojoj je teško odoleti. Gostoprinstvo Gučana je na daleko čuveno i dokazano. Ne zaboravimo ni provod, glavni razlog za dolazak mladih u Guču. Guča je spoj tradicije i modernog, te zbog toga i sabsorsku publiku čine oni od 3 do 103 godine. Svakako ne treba zaboraviti i zanemariti prelepi dragačevski krajolik koji će posetioce ostaviti bez daha, brojne kulturno istorijske spomenike, verske objekte...

Kakva je vaša vizija budućnosti Sabora?

Sabor je najlepši dar koji su Guča i Gučani mogli da dobiju. Bitno je da ga na pravi način iskoristimo. Od načina na koji ćemo Sabor organizovati u budućnosti i kojim putem ćemo ga usmeriti u mnogome zavisi njegov dalji razvoj i uspeh. Tradicija je nešto što moramo gajiti, a naš Sabor je bogate tradicije, ali usmerenost ka svetu i raznovrsnoj publici

kompleksnost organizovanja ovako velikog događaja, taj broj dodatno angažovanih nije mali (kreće se do 150) i on podrazumeva pomoć u realizaciji programskih sadržaja, obezbeđivanje adekvatne komunalne higijene, obezbeđivanje parkinga i naplatu parking karata na ulasku u Guču, pomoć u organizaciji pratećih programa (likovnih izložbi, promocije knjiga, organizovanje višeboja, dežurstva na info pultovima...) mesto.

je, takođe, nešto od čega ne smemo odustati, jer Guča je jedan od najvećih brendova Srbije, i to nikako ne smemo zanemariti. Manifestaciju ovog obima treba unapređivati, ima tu dosta prostora za nove ideje i sadržaje, bitno je da se i u programskom i u organizacionom i u svakom drugom smislu, iz godine u godinu, primeti napredak, a to nam je svima cilj. I da našu Guču i Sabor poseti što veći broj gostiju jer sve što radimo, radimo zbog njih.

D. Stojić

KAD PIJEM NE VOZIM

...dozovi prijatelja

BUS

...sačekaj autobus

1756 APATINSKA PIVARA

KAD PIJEM NE VOZIM

...prošetaj

...Dozovi taksi

1756 APATINSKA PIVARA

18

SABORSKE NAGRADE

- Najbolji orkestar Sabora,
- Memorijalna nagrada za najizvornije muziciranje, *Profesor Miodrag Vasiljević* od 1965, naziv *Od zlata jabuka* pridodat 2004, kasnije *Zlatna jabuka*,
- Prva truba Dragačevskog sabora - *Dragačevski pobednik*,
- Prva truba publike,
- Drugi i treći orkestar,
- Druga i treća truba,
- Za najbolje odsvirano narodno kolo ili marš (od 1966),
- Za najbolje odsviranu melodiju pesme (od 1966),
- Najbolji basista (od 1969),
- Najbolji tenorista (od 1974),
- Najbolji bubnjar (od 1968),
- Nagrada pobjednicima morničkih nadmetanja,
- Nagrada za najljepšu žensku i mušku narodnu nošnju,
- Nagrada najboljem zdravčaru,
- Nagrade mladim orkestrima: prvi, drugi i treći orkestar,
- Najboljem mladom trubaču - prvi, drugi i treći (od 1997),
- Najbolji pionirski orkestar (od 2005),
- Najbolji trubač pionir (od 2005),
- Od 30. sabora najbolji trubač dobija pozlaćenu statu *Dragačevski pobednik*.

POBEDNICI

Najbolji orkestri biraju se od Prvog sabora trubača (1961), a proglašava ih stručni žiri

- 1961: Orkestar Toma Jovanovića iz Dljina;
- 1962: Orkestar Radolka Arnaudovića iz Tubića;
- 1963: Orkestar Rake Kostića iz Lukova;
- 1964: Orkestar Bakije Bakića iz Vranja;
- 1965: Orkestar Rake Kostića iz Lukova;
- 1966: Orkestar Durmiša Sačipovića iz Dugojnice;
- 1967: Orkestar Bakije Bakića iz Vranja;
- 1968: Orkestar Bakije Bakića iz Vranja;
- 1969: Orkestar Dobrivoja Stojanovića iz Majdanpeka;
- 1970: Orkestar Junuza Ismailovića iz Prekodolca;
- 1971: Orkestar Bakije Bakića iz Vranja;
- 1972: Orkestar Milovana Babića iz Kravavca;
- 1973: Orkestar Milivoja Stanimirovića iz Kravavca;
- 1974: Orkestar Boška Ostojića iz Zlakuse;
- 1975: Orkestar Boška Ostojića iz Zlakuse;
- 1976: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;
- 1977: Orkestar Radovana Babića iz Miličevog Sela;
- 1978: Orkestar Milovana Babića iz Kravavca;
- 1979: Orkestar Dragana Ignjića iz Užica;
- 1980: Orkestar Rake Kostića iz Lukova;
- 1981: Orkestar Svetozara Lazovića iz Ježevice (požeške);
- 1982: Orkestar Milovana Babića iz Kravavca;
- 1983: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;
- 1984: Orkestar Jovice Ajdarevića iz Pavlovca;
- 1985: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;
- 1986: Orkestar Svetozara Lazovića iz Ježevice (požeške);
- 1987: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;
- 1988: Orkestar Jovice Ajdarevića iz Pavlovca;
- 1989: Orkestar Milovana Petrovića iz Dubokog;
- 1990: Orkestar Slobodana Saljevića iz Prekodolca;
- 1991: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;
- 1992: Orkestar Slobodana Saljevića iz Prekodolca;
- 1993: Orkestar Bobana Markovića iz Vladičinog Hana;
- 1994: Orkestar Fejata Sejdića iz Bojnika;
- 1995: Orkestar Slobodana Saljevića iz Prekodolca;
- 1996: Orkestar Milovana Petrovića iz Dubokog;
- 1997: Orkestar Milana Mladenovića iz Vranja;
- 1998: Orkestar Ekrema Sajdića iz Vranjske Banje;
- 1999: Orkestar Milovana Petrovića iz Dubokog;
- 2000: Orkestar Bobana Markovića iz Vladičinog Hana;
- 2001: Orkestar Milana Mladenovića iz Vranja;
- 2002: Orkestar „Vranjski biseri“ iz Vranja;
- 2003: Orkestar Dejana Petrovića iz Užica;
- 2004: Orkestar „Fejat Sejdić“ iz Vranja;
- 2005: Orkestar Nenada Mladenovića iz Vranja;
- 2006: Orkestar Demirana Čerimovića iz Vranja;
- 2007: Orkestar Demirana Čerimovića iz Vranja;
- 2008: Orkestar Bojana Ristića iz Vladičinog Hana;
- 2009: Orkestar Ekrema Mamutovića mlađeg iz Vranja;

List Danas od 50. Sabora dodeljuje priznanje za najizvornije muziciranje u Guči

Od zlata jabuka „otvara sva vrata“

Odlivena u bronzi i pozlaćena 24-karatnim zlatom, *Zlatna jabuka* (ili *Od zlata jabuka*) je memorijalno priznanje *Profesor Miodrag Vasiljević* koje list *Danas* dodeljuje orkestru čije muziciranje u Guči žiri proglasi najizvornijim. *Jabuku* izrađuje livnica *Gosi*, a autor je Katarina Tripković, mlada dizajnerka iz Beograda.

Na 50. Dragačevskom saboru *Od zlata jabuka* dobio je Orkestar Dragana Ignjića iz Užica, na 51. orkestar *Barka* iz Knjaževca, na 52. orkestar *Zao taro lajt* iz Požege, na 53. Orkestar Stojana Krstića iz Lepenice, na 54. Orkestar Ivana Jovanovića iz Užica, a na 55. ponovo knjaževačka *Barka*.

Miloš Veličković, šef knjaževačkog orkestra *Barka*, koji su dvostruku dobitnici *Danasove* nagrade, kaže da im to priznanje mnogo znači za dalju karijeru.

- Guča i te nagrade otvaraju nam sva vrata - kaže Veličković, tridesetogodišnjak, koji je najstariji u ovom mladom orkestru. *Barka* ima deset članova i ime su dobili po jednom lokalu u kome su svirali.

- Kao što smo i ime dobili spontano, tako sam i ja takoreći iznenada počeo da sviram trubu kada sam imao 15 godina. Hteo sam da vidim kako to izgleda, pozajmio trubu, i zavoleo je, iako, za razliku od mnogih kolega, u mojoj porodici niko nije bio trubač - kaže Miloš.

G. D.

Dragoljub Draža Petrović uručuje nagradu Milošu Veličkoviću

SPOMEN-OBELEŽJA

Zahvaljujući Saboru trubača, Dragačevo i, posebno, Guča dobili su više spomen-obeležja i monumentalnih skulptura, isklesanih u kamenu.

1975: *Spomenik trubaču* u Guči, dar Hemijske industrije *Milan Blagojević* Lučani, rad Bogosava Živkovića, vajara iz Leskovca; iz centra Guče spomenik je 1998. dislociran na ulazu u varošicu iz pravca Čačka i Užica;

Od 1978: Skulpture Bogosava Živkovića i njegovih učenika u parku *Osnovne škole* i na ulazu u Guču;

1983: Muzej nadgrobnika i krajputaša u parku *Osnovne škole* u Guči;

1996: Spomen-obeležje majstorima trube na fasadi *Doma kulture* u Guči;

1998: *Spomenik trubaču* u centru Guče, dar Fondacije *Brača Karić* iz Beograda, rad akademskog vajara Velimira Karavelića, iz Požege;

1999: *Spomen-česma* (trubačka) u centru Guče, dar Milenka Kostića iz Čačka i Milenka Surudžića iz Guče.

Spomen-obeležja trubačima i trubi postoje i širom Srbije.

Kako su svetski mediji videli i doživeli Guču

Odras balkanskog duha

Privedila Marija Stojanović

Dolazak na glavnu ulicu Guče je poput uranjanja u neki Kusturičin film. Trubači se pojavljuju iz satora, iz barova i sokaka, koračaju zajedno, probijaju se kroz gužvu, sviraju numere brzog ritma, koji su prisutni u muzičkoj tradiciji na jugu Balkana više od veka, piše *Gardijan*. Prema oceni ovog londonskog dnevnika, Boban Marković je *Muhamed Ali Guče* - osvojio je *Zlatnu trubu* više puta nego svi ostali, kada on stupa na scenu publika

počinje da radosno uzvikuje, kao da se pojavio kralj". *Gardijan* se osvrće i na hranu u Guči, iz opasku da vegetarijancima festival neće biti naročito zanimljiv, jer se „mnoge životinje lagano okreću na raznju - jagnjići, prasići, čak i vo od 430 kilograma se peče, a pivom se gasi žed - saboraši se hrane uglavnom crvenim mesom i belim hlebom, dok pojedini naručuju i zelu kuvanog kupusa u kojem plivaju praseće masti i kosti“.

„Guča savršeno oslikava veliki i odvažni duh Balkana. Bez obzira na to koje ste nacionalisti, pola ili uzrasta, Guča će vas prigriniti. Folkloru po poreklu, ali apsolutno savremena po duhu, Guča nudi istinski osećaj kolektivnog slavlja i poseđa vas na muziku koja je nekad bila plemenska, divlja, neopterećena industrijom. Dok Glastonberi podrazumeva korporativni pop-rok događaj, kojem manjka iznenađenja i spontanosti, Guča podstiče igranje na ulicama“, piše londonski list.

Majstori trube

Majstorsko pismo dodeljuje se „za nadahnutu umeće sviranja na takmičenju duvačkih orkestara Srbije“

Završni majstorski ispit, ustanovljen u mnogim zanimanjima, koji daje „majstorsko pismo“ kao ozakonjenu potvrdu za dalju delatnost, postoji i u Guči za narodne trubače. Dobijanje zvanja majstora-trubača moguće je samo u okviru Dragačevskog sabora. Visoko zvanje majstora dobija trubač (flighornista) ili vođa orkestra (kapelnik) koji je na zvaničnom takmičenju tri puta osvojio

je, takođe, tri puta proglašen najboljim, po oceni stručnog žirija. Kompozitor Zoran Hristić, dugogodišnji član stručnog žirija, na zgradi Doma kulture u Guči, otkrio je 1996. spomen-obeležje majstorima trube - mermerna ploča na kojoj se dopisuju imena novih majstora.

Svake godine, na finalnom takmičenju, proglašavaju se novi majstori, kojima se, „za nadahnutu umeće sviranja na takmičenju duvačkih

Salimović, Aca Maksutović i Slobodan Saljević, a godinu dana kasnije - Jovica Ajdarević, Milovan Petrović i Boban Marković. Godine 1996. to su bili - Srećko Obradović, Goran Maksutović, Durmiš Sačipović, Božidar Ajredinović, Božidar Luković i Miloš Perišić; 1997 - Saša Ališanović; 1998 - Milija Milić i Jakov Radojičić; 2004 - Nenad Mladenović i Živorad Bajramović; 2005 - Dejan Petrović; 2007 - Demiran Čerimović, Dejan Lazarević i Radoje Šmakić; 2008 -

orkestara Srbije“, dodeljuje *Majstorsko pismo*, uz prigodnu sabsku značku i nagradu. Prvi majstori Sabora trubača proglašeni su 1991 - Desimir Perišić, Radovan Babić, Bakija Bakić, Milan Nikolić, Dragan Veličković, Raka Kostić, Junuz Ismailović, Fejat Sejdić, Milovan Babić, Boško Ostojić, Milivoje Stanimirović, Radojko Vitezović i Tatomir Nikolić. Godine 1994. dodati su - Milan Mladenović/Ekrem Mamutović, Svetozar Lazović, Nefail Ismailović, Demko Ajdinović, Savo Mladenović, Jovica

Čerim Bećirović; 2009 - Gvozden Rosić i Ekrem Mamutović Junior; 2011 - Dragan Ignjić i Elvis Ajdinović; 2012 - Veljko Ostojić; 2014 - Aleksandar Aca Novković, Milojko Đurić Beko, Vidoje Filipović, Dejan Jevđić i Aleksandar Jović. Ove, 2016, *Majstorsko pismo* trebalo bi da bude uručeno Milošu Veličkoviću, kapelniku orkestra *Barka* iz Knjaževca, koji je, osvajanjem nagrade za najizvornije muziciranje *Od zlata jabuka* prošle godine, ispunio uslov za ovo priznanje.

- 2010: Orkestar Dejana Petrovića iz Užica;
- 2011: Orkestar Dejana Lazarevića iz Požege;
- 2012: Orkestar *Barka* iz Knjaževca;
- 2013: Orkestar Ekrema Mamutovića mlađeg iz Vranja;
- 2014: Orkestar Dejana Jevđića iz Rasne;
- 2015: Orkestar Nenada Mladenovića iz Vranja.

Najbolji trubač bira se, takođe, od Prvog sabora trubača (1961), a proglašava ga stručni žiri

- 1961: Desimir Perišić iz Goračića;
- 1962: Radovan Babić iz Miličevog Sela;
- 1963: Bakija Bakić iz Vranja;
- 1964: Raka Kostić iz Lukova;
- 1965: Junuz Ismailović iz Prekodolca;
- 1966: Raka Kostić iz Lukova;
- 1967: Junuz Ismailović iz Prekodolca;
- 1968: Raka Kostić iz Lukova;
- 1969: Bakija Bakić iz Vranja;
- 1970: Bakija Bakić iz Vranja;
- 1971: Raka Kostić iz Lukova;
- 1972: Milovan Babić iz Kravavca;
- 1973: Božidar Ajredinović iz Vranja;
- 1974: Milan Nikolić iz Grdelice;
- 1975: Junuz Ismailović iz Prekodolca;
- 1976: Milan Nikolić iz Grdelice;
- 1977: Dragan Veličković iz Grdelice;
- 1978: Radojko Vitezović iz Tubića;
- 1979: Ekrem Mamutović iz Vranja;
- 1980: Milovan Babić iz Kravavca;
- 1981: Fejat Sejdić iz Bojnika;
- 1982: Božidar Ajredinović iz Vranja;
- 1983: Ekrem Mamutović iz Vranja;
- 1984: Slobodan Saljević iz Prekodolca;
- 1985: Svetozar Lazović iz Ježevice (požeške);
- 1986: Nenad Mamutović iz Vranja (promenio prezime u Mladenović);
- 1987: Slobodan Saljević iz Prekodolca;
- 1988: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
- 1989: Jovica Ajdarević iz Pavlovca;
- 1990: Ekrem Mamutović iz Vranja (promenio ime i prezime u Milan Mladenović);
- 1991: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
- 1992: Svetozar Lazović iz Ježevice (požeške);
- 1993: Slobodan Saljević iz Prekodolca;
- 1994: Milovan Petrović iz Dubokog;
- 1995: Svetozar Lazović iz Ježevice (požeške);
- 1996: Nenad Mladenović iz Vranja;
- 1997: Slobodan Saljević iz Prekodolca;
- 1998: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
- 1999: Nenad Mladenović iz Vranja;
- 2000: Elvis Ajdinović iz Surdulice;
- 2001: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
- 2002: Elvis Ajdinović iz Surdulice;
- 2003: Nenad Mladenović iz Vranja;
- 2004: Veljko Ostojić iz Zlakuse;
- 2005: Dejan Lazarević iz Požege;
- 2006: Veljko Ostojić iz Zlakuse;
- 2007: Ekrem Mamutović iz Vranja;
- 2008: Dejan Lazarević iz Požege;
- 2009: Dejan Petrović iz Duboke;
- 2010: Ekrem Mamutović mlađi iz Vranja;
- 2011: Elvis Ajdinović iz Surdulice;
- 2012: Veljko Ostojić iz Zlakuse;
- 2013: Kristijan Azirović iz Bojnika;
- 2014: Saša Krstić iz Zagužanja;
- 2015: Saša Krstić iz Zagužanja.

Trubu publike, od Četvrtog sabora trubača (1964), dodeljuje žiri publike

- 1961-1963: Nije dodeljivana;
- 1964: Srećko Obradović iz Ritijs;
- 1965: Stanko Glavonjić iz Goračića;
- 1966: Radovan Babić iz Miličevog Sela;
- 1967: Nije dodeljena;
- 1968: Durmiš Sačipović iz Dugojnice;
- 1969: Milivoje Stanimirović iz Kravavca;
- 1970: Milivoje Stanimirović iz Kravavca;
- 1971: Milivoje Stanimirović iz Kravavca;
- 1972: Milivoje Stanimirović iz Kravavca;

BOBAN MARKOVIĆ: Guča je moja druga kuća

Razgovarao: **Vojkan Ristić**

1973: Ekrem Mamutović iz Vranja;
1974: Milovan Babić iz Kravavca;
1975: Miloš Perišić iz Goračića;
1976: Radojko Vitezović iz Tubića;
1977: Miloš Perišić iz Goračića;
1978: Milovan Babić iz Kravavca;
1979: Dragan Ignjić iz Užica;
1980: Svetozar Lazović iz Ježevice (požeške);
1981: Božidar Ajredinović iz Vranja;
1982: Fejat Sejdić iz Bojnika;
1983: Boško Ostojčić iz Zlakuse;
1984: Milovan Petrović iz Dubokog;
1985: Boško Ostojčić iz Zlakuse;
1986: Slobodan Saljić iz Prekodolca;
1987: Ranko Jovanović iz Dljina;
1988: Milovan Petrović iz Dubokog;
1989: Milija Milčić iz Bajine Bašte;
1990: Milija Milčić iz Bajine Bašte;
1991: Danilo Obradović iz Rtiju;
1992: Radojko Vitezović iz Tubića;
1993: Milovan Petrović iz Dubokog;
1994: Boban Marković iz Vladičinog Hana;
1995: Vidoje Filipović iz Milićevog Sela;
1996: Aco Novković iz Zaguzanja;
1997: Milovan Petrović iz Dubokog;
1998: Milija Milčić iz Bajine Bašte;
1999: Radiša Vitezović iz Tubića;
2000: Dragan Lazović iz Ježevice;
2001: Gvozden Rosić iz Rtiju;
2002: Miloško Đurić iz Požege;
2003: Dejan Lazarević iz Požege;
2004: Srđan Azirović iz Bojnika;
2005: Dejan Petrović iz Užica;
2006: Dragan Ignjić iz Užica;
2007: Dejan Lazarević iz Požege;
2008: Dejan Lazarević iz Požege;
2009: Dejan Petrović iz Duboke;
2010: Dejan Petrović iz Užica;
2011: Dejan Jevđić iz Rasne;
2012: Dejan Jevđić iz Rasne;
2013: Dejan Jevđić iz Rasne;
2014: Goran Ranković iz Guče;
2015: Bojan Krstić iz Vladičinog Hana.

Orkestar koji dobro svira jedino možeš prepoznati po svirci a za to treba slušati: Boban Marković

njegova legendarna trubačka deonica u muzičkoj podlozi Kusturicine *Arizona drim*, kao i specifičan zvuk u filmu *Podzemlje*. Film je muzički obojio i orkestar *komšije* Slobodana Saljićevića, a na Kanskoi kroazeti gde je proslavljana druga *Zlatna palma*, ova dva orkestra šarmirala su svetsku filmsku elitu.

Po oceni stručne javnosti u muziciranju Bobana Markovića, kasnije njegovog sina Marka, prepoznaje se vešta kompilacija srpske i balkanske džez muzike koja je i odredila drugu polovinu karijere ovog trubača. Za najboljeg u Guči proglašen je 1988 i 1991, a dva puta je bio i vicešampion (1986. i 1997). Na Saboru 1994.

Na trubačku scenu stupio je krajem 80-ih godina. Rođen 1964. u Vladičinom Hanu, trubu je prvi put uzeo u ruke u sedmoj godini. Već tada u komšiluku, u selu Prekodolcu, imao je dobre uzore u već tada legendarnim Junuzu Ismailoviću i Osmanu Saljićeviću. U Guči je prvi put nastupio 1986, njegov orkestar je po oceni žirija 1992. bio najbolji.

Od tada počinje karijera sa patinom trubačke legende koju on danas nosi skromno i u skladu sa svime što je kao trubač sa svojim orkestrom postigao. Pamti se

dodeljena mu je i zlatna truba publike, čime postaje trubačka *ikona* i jedan iz plejade zaštitnih znakova saborisanja u Guči. Na 35. Saboru (1995) proglašen je za majstora trube i tada mu je uručeno *Majstorsko pismo*. Od tada orkestar predaje u ruke sinu Marku, a on svojim iskustvom *sol* šlag na muzičku trubačku raznovrsnost, koja je ovaj orkestar, nekoliko puta *provela* oko planete Zemlje.

U razgovoru za *Danas*, uoči ovogodišnjeg, 56. Sabora, priznaje da mu je pre nego što se latio trube uzor bio legendarni Vranjanac Bakija Bakić. „Bio je sjajan majstor limenog instrumenta, ali i dobar čovek, učitelj i savetodavac. Mnogo je znao da bi bio sebičan i sujetan“, seća se Boban. O ostalim trubačkim autoritetima podseća na Miću Petrovića, Fejta Sejdića, Jovicu Ajdarevića, Svetozara Lazovića. Majstore koji su i posle svoje smrti nastavili da žive kao legende Guče.

Kako danas gledate na Guču. Treba li tu nešto menjati?

– Na Guču, uvek gledam isto. Ona je moja druga kuća. Naravno da treba menjati i unapređivati Sabor, u skladu sa novim muzičkim i ne samo muzičkim trendovima, ali isto tako treba sačuvati i tradiciju, jer Guča je ipak tekovina srpske trubačke tradicije i ona u osnovi mora ostati – veli poznati trubač, dodajući da Sabor iz godine u godinu postaje sve veći i veći, te zato i veruje da dok je trubača u Srbiji biće i Sabora koji

donosi novi kvalitet u muziciranju novih poklonika trube iz cele Srbije.

Koga vidite kao naslednika Bobana i Marka Markovića?

– Četvoro oč otvaramo svi u porodici Marković. Naš naslednik je moj unuk Bratislav, koji sada ima sedam godina i već pokazuje veliko interesovanje za trubu. I ja sam počeo baš kad sam imao godina koliko i on.

Treba li još više stranih orkestara da dolazi u Guču, kako bi u pravom smislu to bi svetski festival trube?

– Srbija ima najbolje trubače, od juga do zapada. Sabor trubača u Guči je nešto što je jedinstveno u svetu.

Rođendanski poklon – dedina truba

Za sedmi rođendan Boban je od svoje majke dobio staru, sasvim isviranu trubu njenog oca Pavla Krstića. Krstić je već 1920. imao svoj orkestar *Jugoslavenska straža* i sa njim je svirao širom zemlje.

Festivala ima mnogo, ali je ovo što se svake godine događa podno *Jelice*, kad sve trube zatrupe himnu *Sa ovčara i Kablara*, to nigde na planeti ne možete doživeti kao ovde. I svake godine je isto. Što se tiče stranih orkestara oni su svakako dobro došli i odavde nose nova iskustva, a i mi ponešto možemo od njih da *ukrademo*.

Šta je za vas Guča sada kad se više ne takmičite?

– Kad govorim o Guči kao saboru, mestu, događaju, uvek govorim sa mnogo strasti i emocija. Prosto, to je tako kad više od tri decenije živite za taj događaj. I kad sam bio takmičar, a i sad kad vise nisam. U Guču uvek dolazim kao u svoju kuću.

Kako prepoznajete orkestar koji dobro svira i ko su vaši favoriti ove godine?

– Samo pitanje daje i odgovor – orkestar koji dobro svira jedino možeš prepoznati po svirci a za to treba slušati. Hvala Bogu imam dobar sluh. Favorite nemam jer ove godine ima jako puno dobrih orkestara i biće to po onoj narodnoj, kad se nameri *junak na junaka*.

Kako su svetski mediji videli i doživeli Guču

Trubački Vudstok

Priredila **Marija Stojanović**

Svake godine u avgustu, mali grad u centralnoj Srbiji postaje poprište divljeg, bučnog i verovatno najpopularnijeg festivala za koji nikada niste čuli. Guča privlači gotovo pola miliona ljudi s Balkana i šire i najveći je praznik trube na planeti, navodi britanski *Independent*. Prema oceni ovog lista, muzika trubača je istovremeno „žalosna, manična, veoma manična i izuzetno opojna“.

„Zvuk trube podseća na muziku ida, izraz mračnog mesta u duši gde se radaju i bujaju seks i rat i strast... Festival je pokrenut 1961, kao način da se sačuva balkanska muzika u vreme kad je Jugoslavija postajala sve urbanizovanija i postao je svojevrsan trubački Vudstok... Ako je ovo Vudstok, Boban Marković je njegov Džimi Hendriks“, smatra *Independent*.

LIGA ŠAMPIONA

Pripremio: **Vojkan Ristić**

Jovica Ajdarević / Pavlovac kod Vranja MAJSTOR SE VRAĆA NA SCENU POSLE ČETVRT Veka

Orkestar Jovice Ajdarevića iz sela Pavlovac u prigradu Vranja na Saboru je debitovao 1980. Te godine orkestar dobija nagradu za najbolje odsvirano narodnu pesmu. Ista priznanja Ajdarević će kao *kapelnik* primiti i 1988. i 1991, kao i za najbolje odsvirani trubački marš – 1982. i 1984. godine.

Titulu *klupskog šampiona* – najbolji orkestar Ajdarević će osvojiti 1984. i 1988. u punoj trubačkoj zrelosti. Godinu dana kasnije stiće će i najzaslužnije priznanje – najboljeg sabsorskog trubača. U daljem nizu, 1994. orkestar iz Pavlovca je bio drugi, a naredne godine *bronzani*.

Dve godine kasnije majstor trube, Jovica Ajdarević će na 36. Saboru osvojiti u zvaničnoj konkurenciji kao trubač treće mesto. Već tada se moglo čuti, po zvuke trube, ko će biti vlasnik *Majstorskog trubačkog pisma*. Nezvanični *Akademičar* trube, Ajdarević postaća na 35. Saboru (1995). Tada je imao 37 godina.

Rođen je 1958. u selu Pavlovac. Hrabro se upustio u avanturu da u to vreme, pored *živog Bakije*, ali uz njegovu nemerljivu autoritativnu pomoć, osnuje svoju trubačku družinu. Jedan od trubača *ele-gancije*, jer najčešće svira kostimiran i sako i kravatu, Jovica Ajdarević i danas je čovek koji ume, zna i može da dune, ali ne da zviždi. Tradiciju trubačkog umeća koja je ovde genetski predodređena preneo je na sina Stefana Ajdarevića.

– Uvek se radujem Guči. Znaite, to je kao kad dobijete najlepšu vest o rođenju u svojoj porodici. Guča i ovog puta ne zaboravlja majstore trube i hvala im na tome. Učinimo sve da *Liga šampiona* bude inspiracija novim mladim trubačima. Unapred se radujem susretu sa svojim kolegama. Ali, ne zaboravite, uvek i kad imate naslednike nastupate kao *veteran* sa najviše snage u plućima, jer Guča je nešto za šta se živi i od čega smo mnogo živeli – uzbuđeno objašnjava majstor Ajdarević, ne zaboravljajući velika nadmetanja sa Desimiro Perišićem, Radojkom Vitezovićem sa *zapada*, te Fejatom Sejdićem i Osmanom Saljićevićem, sa *juga*.

– U centru je uvek ta publika. Ovčar i Kablar. Jelica. Ta varoš koja vam u životu da pečet koji nigde drugde kao trubač nećete dobiti – kaže Ajdarević, navodeći da će dok bude Sabora u Guči „živeti i trubaštvo, ono sluhističko ali i školovano, u zemlji Srbiji“.

Slobodan Saljićević / Prekodolce kod Vladičinog Hana „MESEČINA“ – SIMFONIJSKO TRUBAČKO SVITANJE

Osman Saljićević, otac Slobodanov, sa svojim orkestrom, ličnom visinom *Napoleona*, u pohode osvajanju trubačkog *Olimpa* u Guči krenuo je 1966. Tada je kao debitant osvojio *srebrnu* trubu žirija. Kao vođa orkestra, Osman je nastupao i 1970. i naredne godine. I baš te 1971, Osman Saljićević je osvojio nagradu za najbolje odsvirano narodno kolo.

Slušajući oca, vežbajući kao on, nastavljajući porodičnu tradiciju, orkestar od sredine 70-ih godina prošlog veka preuzima Slobodan Saljićević. Po temperamentu brz, preke naravi, ali kad uzme trubu, to njegovo najjače *oružje*, onda *puca* samo po meraku i sevdahu. Gasi tugu. Budi damare temperamenta i pronalazi kod svakog tu *Ahilovu petu duše*.

Saljićević junior sada će u 55. godini nastupiti na 56. saborisanju u Guči. Za majstora trube proglašen je 1994. Svojom samouverenošću, koja ga i danas prerasi, postao je popularan čini se na bljesak.

PETAk, 12. avgust

■ TAKMIČENJE majstora trube na Pozornici na stadionu od 21 sat: Trubački orkestri Miloša Perišića iz Čačaka, Radojka Vitezovića iz Tubića, Jovice Ajdarevića iz Prekodolca, Ekrema Mamutovića iz Vranja, Dejana Lazarevića iz Požege (na fotografiji), Nenada Mladenovića iz Vranja, Božidara Lukovića iz Kotraže, Miloška Đurića iz Požege, Slobodana Saljićevića iz Prekodolca, Vidvoja Filipovića iz Milićeva Sela i Barka iz Knjaževca;

Ekrem Mamutović / Vranje NIJE LAKO BITI PRAUNUK BAKIJE BAKIĆA

Odrastao sam uz trubu i njen nesputani zvuk koje se prospiao uvek kad bi u ruke uzeo taj limeni instrument, tačnije flig-hornu i počeo da sviram meko i tiho, tako da sam svoje znanje, veštinu, tehniku i dušu utkao u trubu u svojoj trubačkoj porodici, još od legendarnog i pro-

slavljenog trubača Bakije Bakića, mog pradede.

Ekrem Mamutović rođen je 1982. u Vranju, gde je završio srednju muzičku školu. Majstor trube postao je u Guči 2010.

– Kad sam ušao u orkestar imao sam samo jedanaest godina, to je bilo 1993. i ja sam tada, sećam se, puno vežbao. Dnevno i po dve pesme. Prvi put sam u prvom postavi našeg orkestra u Guči nastupao 1996. Prvo veliko priznanje dobio sam 2002, za interpretaciju pesme *Gora ječi i Vranjanskog čokača* – seća se Mamutović.

On je 2007. osvojio *zlatnu trubu*. Dve godine kasnije njegova *kapela* se okitila zlatom kao najbolji orkestar.

– Nastavljam tradiciju sviranja mog pradede Bakije Bakića, jednog od prvih majstora trube koji je umro 1989, a *Majstorsko pismo* dobio 1991. godine. Sećam se njegovih reči, da on u Guči mora da dolazi zbog ljudi a ne zbog nagrada i para. Mi drugačije nećemo i ne možemo – navodi Mamutović.

I njego sin Dobri nezaobilazan je očevo saputnik u tom magičnom trubačkom sazvežđu, koje se sa njegovim godinama samo može uvećati. A, da li je za trube nećete biti moguće.

Ekrem Mamutović prirodno je skroman. Nije podlegao slavi, mada mu popularnost kao i svakom umetniku prija. Žali što nije nastavio svoje muzičko školovanje i upisao *FMU* u Beogradu – od sek trube. Tu grešku svakako neće dopustiti svome nasledniku, sa kojim će biti i ove godine na saborisanju.

Nenad Mladenović / Vranje

VREME JE ZA JOŠ JEDNO NAŠE SLAVLJE

Orkestar pod upravom juniora Stefana Mladenovića, naslednika poznatijeg oca Nenada, sprema se nakon trijumfa na kvalifikacijama u Surdulici da u *velikim finalu* u Guči, osvoji bar jedno od dva priznanja. Oni pikiraju ili *zlatnu trubu* ili *kapelnu* šampionsku titulu, kojom su se okitili i na 55. Saboru. To je izazvalo veliko slavlje Vranjanaca.

Mladenovićima je na kvalifikacionom koncertu u Surdulici pripala i nagrada za najbolje odsvirano pesmu – *Ne goni konja mori momče*. I ove godine u Surdulici bilo je to jedno od najjačih takmičenja za plasman u *elitu*.

– Plasilrali smo se kao prvi orkestar od 15 sa juga Srbije i mogu da vam kažem da je u Surdulici bila veća konkurencija nego što postoji u Guči, jer je ovde ko bude nagrađen sigurno uspeva gotovo stoprocentno na Saboru u Guči – prognoza je Nenada Mladenovića.

Stefan Mladenović, preuzeo je orkestar ove godine od svog oca Nenada, koji nastavlja tradiciju ozbiljnog trubaštva iz vranjanske Gornje Čaršije, u čijem centru dominantno, to je jedno od *upozoravajućih* stoji bista Bakije Bakića.

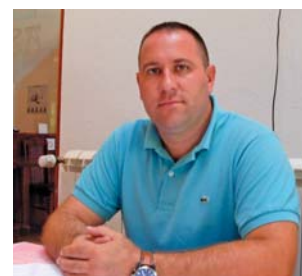
– Od ove godine sam šef orkestra i zadovoljan sam postignutim uspehom. Spremam se za Guču i nadam se da ćemo tamo da pobedimo – kaže Stefan.

novi *kapiten* tima koji je godinama sa uspehom predvodio njegov otac.

Na prošlogodišnjem saborisanju najboljih trubačkih orkestara Mladenović su osvojili *timsku titulu* i sad se nadaju da i ovoga avgusta, u nikad jačoj konkurenciji, stignu do nekog odličja koje će ih svrstati u istoriju. Mlađi sada imaju veće ambicije, ali se i dalje bore i za naklonost kako one publike podno Jelice tako i one na *domaćem terenu*. Zato što će nastupati zajedno sa njima i orkestri iz Zaguzanja kod Surdulice, Vladičinog Hana, kao i njihovog direktni *rođakci rival*, jer i orkestar Mladenovića i Mamutovića vuče poreklo iz trube nećete biti moguće.

– Spremni smo za sve izazove. Sviramo maksimalno. Spremni smo za žiri i iznenađenja, pa verujem da nećemo u Vranje doći sa spakovanim instrumentima, već od ulaska u grad kao i prošle godine zasvirati za sve koji nas podržavaju i veruju u nas – kaže naslednik Stefan.

MILIJA MILENKOVIĆ: Deset hektara za parking mesta

Posao Direkcije za izgradnju opštine Lučani u vezi sa predstojećim dragačevskim saborom je uređenje parking mesta, osposobljavanje javne rasvete i priključaka naplatnih rampi na niskonaponsku mrežu, kao i uređenje ulične prodaje u samoj varoši. Takođe, bavimo se obezbeđenjem i uređenjem svih prilaznih puteva ka Guči. Konkretno, radimo na krpljenju udarnih rupa, čišćenju kanala i kosina, saniranju odrona kao i tarupiranju sitnog rastinja pored kolovoza. Ove godine smo uz pomoć Puteva Srbije dobili donaciju uoči sabora trubača od koje smo asfaltirali nekoliko ulica koje prolaze kroz samu varošicu. Uredili smo i trotoare. Sve ovo radimo kako bi Guča izgledala lepše i kako bi gostima pružili prijatan ambijent – kaže Milija Milenković, direktor Direkcije za izgradnju opštine Lučani.

On dodaje da je direkcija u saradnji sa javnim komunalnim preduzećem odradila čišćenje i košenje celog korita reke Bjelice koja protiče kroz Guču iako je to bio posao Srbije vada. – Sami smo to odradili, na svoju ruku, jer bi u suprotnom zapušteno i neuređeno korito ružilo varošicu. Što se tiče parkiranja, obezbedili smo oko deset hektara parking mesta što je više nego dovoljna površina za naše posetioce. Parkinzi i prilazni putevi do njih potpuno su uređeni a imamo i ekipe koje će svake večeri dežurati na parking, obezbeđivati ga i čistiti. Cena parkinga za svih pet dana sabora je hiljadu dinara, a parking-karta se kupuje na samom ulazu u Guču. Naglašavam: posetiocima se ne naplaćuje karta za sabor u Guči već samo parking – ističe Milenković. **M. M.**

POSEBNO IZDANJE LISTA DANAS

Urednik: Dragan Stosić;
Fotografije: Arhiva Centra za kulturu i sport Guča, Dragorad Stanić,
Damir Simović i Milorad Đurđević;
Korektura: Jovana Levajac;
Prelozi: Zoran Spahić

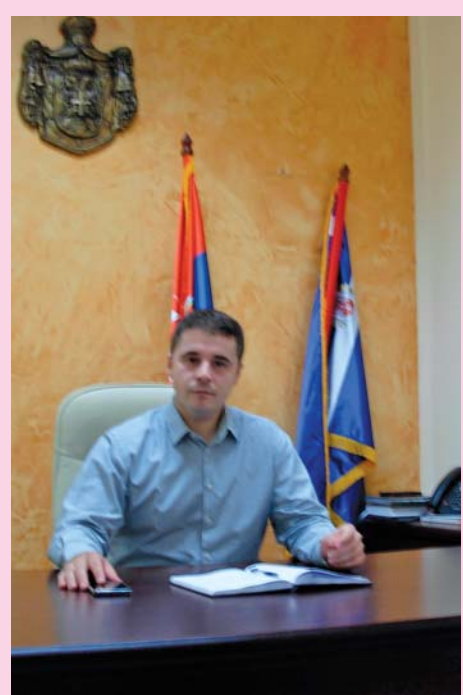

MILUTIN NEDELJKOVIĆ: Komunalna higijena na visokom nivou

JKP Komunalac iz Lučana izvršilo je sve pripreme radove pred 56. Sabor trubača u Guči. To uključuje vodospobnavljanje, komunalnu higijenu i uposljavanje dodatnog broja ljudi za dane sabora. Tri-desetero ljudi u noćnoj smeni, u periodu od tri do šest sati ujutru, i njih dvadeset u dnevnoj, postaraće se da ulice Guče budu čiste. Naravno, i vodospobnavljanje nam je jako bitno. Izvršen je remont pumpi u Puhovu i sada je svih šest pumpi ispravno. Četiri pumpe rade a dve služe kao rezerva. Za svaki slučaj obezbedili smo i cisterne koje su nam ustupile okolne opštine Arilje, Ivanjica i Požega, ukoliko dođe do bilo kakve havarije – kaže za Danas Milutin Nedeljković, šef JKP Komunalac iz Lučana.

Nedeljković kaže da posao oko pripreme i održavanja samog sabora biće pojačano. Nabavili smo i specijalno vozilo malih dimenzija, trotočkaša sa prikolicom, koji može da se provlači kroz masu kako ljudi ne bi gazili po otpacima. Kad nešto ne možemo sami, pozovemo u pomoć službe iz komšijskih opština koje su nam uvek izlazile u susret. Najvažnije je da posetioći budu zadovoljni – završava Nedeljković. **M. M.**

– Volim posao koji mi je poveren, iako ponekad ume da bude komplikovan i naporan. Časti i privilegija je biti u samoj organizaciji nečega što traje 56 godina i što je jedan od najvećih srpskih brendova. Exit festival je uvozna priča, koncept preuzet sa zapada, dok je Guča izvozna priča, nešto što je autentično naše, što nas najbolje promovise u Evropi i svetu. Želim da se zahvalim Vladi Srbije, kao i Ministarstvu trgovine, turizma i telekomunikacija koji su spoznali značaj ulaganja u saborsku infrastrukturu – završava Dolović. **M. Miljković**

MILIVOJE DOLOVIĆ: Ko jednom u Guču dođe, uvek joj se vraća

Dragačevski sabor trubača ove godine se organizuje 56. put i važi za manifestaciju sa najvećom tradicijom u Srbiji. Sama organizacija Sabora ne počinje petnaestak-dvadeset dana pred njegov početak već ona traje nekoliko meseci. Planovi za idući Sabor se prave svega mesec dana po završetku prethodnog, a intenzivne pripreme kreću negde krajem januara. Organizacijom rukovodi Saborski odbor sačinjen od 14 članova kao i Izvršni odbor koji broji sedmoru ljudi. Kao predsednik saborskog Izvršnog odbora operativno koordiniram sa direktorima opštinskih direkcija kako bi sve bilo spremno za doček mnogobrojnih saboraša iz zemlje i inostranstva. Pravo je čudo da jedna opština sa svega 2.600 stanovnika tokom pet saborskih dana primi više od pola miliona posetilaca i da sve protekne u najboljem redu – kaže za Danas Milivoje Dolović, predsednik Izvršnog odbora Sabora trubača u Guči.

Dolović kaže da će se ovogodišnji Sabor razlikovati od prošlogodišnjeg u konceptualnom smislu, jer su minule godine na njemu nastupali samo trubački orkestri. Ove godine tri dana festivala biće rezervisani isključivo za trubu, dok će prvi i poslednji dan sabora obeležiti koncerti narodne muzike, pa i jednog rok benda. Prema njegovim rečima, to bi trebalo da zadovolji svačiji ukus i da garantuje nezaboravan provod.

– Organizaciju Sabora shvatamo veoma ozbiljno pa shodno tome, svake godine u martu i aprilu radimo istraživanje tržišta u svim većim gradovima Srbije, kako bi videli šta naši gosti žele da vide u Guči. Ankete su, i ove kao i prethodnih godina, pokazale da čak 98 procenata ljudi koji prvi put dođu u Guču, tvrde da će se vratiti i sledeće godine. To je potvrda vrhunskog doživljaja, vrhunskog provoda i izuzetne ljubavnosti domaćina. Pored provoda, tu je još pregršt sadržaja koje Dragačevo može da ponudi. Naši vrhunski gastronomski specijaliteti poput svadbarskog kupusa takođe čine poseban ugođaj – tvrdi Dolović.

Predsednik Izvršnog odbora prisetio se 27. Dragačevskog sabora, kad je prvi put sa roditeljima došao u Guču. Tada je prošetao kroz crkvenu portalu i po prvi put video šatore i lica ljudi koji uživaju u zvuku trube. Kaže da je tada bilo mnogo više ljudi koji su porodično išli na Sabor i da bi voleo da ih danas bude više.

– Volim posao koji mi je poveren, iako ponekad ume da bude komplikovan i naporan. Časti i privilegija je biti u samoj organizaciji nečega što traje 56 godina i što je jedan od najvećih srpskih brendova. Exit festival je uvozna priča, koncept preuzet sa zapada, dok je Guča izvozna priča, nešto što je autentično naše, što nas najbolje promovise u Evropi i svetu. Želim da se zahvalim Vladi Srbije, kao i Ministarstvu trgovine, turizma i telekomunikacija koji su spoznali značaj ulaganja u saborsku infrastrukturu – završava Dolović. **M. M.**

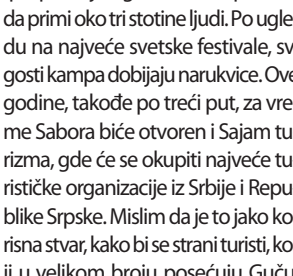

VUKAŠIN DRAMLIĆ: Kamp po najvišim svetskim standardima

Promocijom Sabora Turistička organizacija Dragačevo bavi se tokom cele godine. Naš posao je počeo bukvalno sa završetkom prošlogodišnjeg Sabora. Nastupili smo na dosta sajmovima i na različitim manifestacijama u Srbiji i regionu, dok ćemo u vreme Sabora u samoj Guči postaviti tri info-pulta za posetioce i to na autobuskoj stanici, u centru i u prostorijama TOD. Na njima će posetioći moći da dobiju sve informacije u vezi programa, smeštaja i turističkih lokaliteta u Guči i okolini. Pored toga, pobrinuće se i za smeštaj gostiju. TOG poseduje najveći broj kategorisanih ležajeva, 200 soba sa 400 kreveta. Tu su i restorani sa konačistem sa još stotinjak ležajeva – kaže Vukašin Dramlić, direktor Turističke organizacije Dragačevo.

Prema njegovim rečima, ove godine će, po treći put, biti organizovan kamp na Saboru trubača. Lokacija kampa je promenjena, a Dramlić smatra da je nova još bolja jer se nalazi u samom centru.

– Cena kampa biće ista kao i prošle godine, dakle 700 dinara po danu. Kamp je napravljen po najvišim svetskim standardima, sa recepcijom, toaletima, toplom vodom, bežičnim internetom, punktovima za punjenje mobilnih telefona i potpuno je ograđen. Kamp može da primi oko tri stotine ljudi. Po ugledu na najveće svetske festivale, svi gosti kampa dobijaju narukvice. Ove godine, takođe po treći put, za vreme Sabora biće otvoren i Sajam turizma, gde će se okupiti najveće turističke organizacije iz Srbije i Republike Srpske. Mislim da je to jako korisna stvar, kako bi se strani turisti, koji u velikom broju posećuju Guču, upoznali sa turističkim potencijalom cele Srbije – kaže Dramlić. **M. M.**

SLAVKO RADOSAVČEVIĆ: Knjiga ide uz trubu

Prošle godine Biblioteka opštine Lučani prvi put je organizovala Sajem knjiga za vreme Sabora. Minule godine imali smo pet izlagača dok ćemo ove imati osam, što znači da ovaj poduhvat ide uzlaznom putanjom. Želim da za vreme Sabora posetioćima ponudimo što više kulturnih sadržaja i da ga na taj način obogatimo. Na sajmu će biti promovisane knjige i publikacije izdate između dva Sabora kao i izdanja Biblioteke opštine Lučani koja će ove godine predstaviti pet svojih noviteta. To su uglavnom dela koja su pisali ljudi iz dragačevskog kraja i odnose se na samo Dragačevo kao i na Sabor u Guči – kaže direktor Biblioteke opštine Lučani u Guči Slavko Radosavčević.

Radosavčević kaže da je, iako ljudi u Guču dolaze pre svega zbog dobrog provoda, prošlogodišnji Sajam knjiga bio izuzetno dobro posećen, što potvrđuje i pet izdavačkih kuća koje su odlučile da na njemu učestvuju i ove godine.

– To znači da su izdavači zadovoljni a mi smo, da bi ove godine iz Guče otišli još zadovoljniji, odabrali mnogo bolju lokaciju za sajam od prošlogodišnje. Takođe, potrudili smo se da se bolje organizujemo i promovisemo na samom Saboru pomoću banera koji će svima biti vidljivi, kako bi što više zainteresovanih ljudi svratilo – kaže Radosavčević.

Drugi Saborski sajam knjiga svečano će otvoriti predsednik Bibliotekarskog društva Srbije iz Bogdan Trifunović, prvog dana sabora u 16.30. Na sajmu će biti izložena izdanja nekih od najvećih domaćih izdavačkih kuća poput Lagune, Vukana i Evro Book. **M. M.**

Kako su svetski mediji videli i doživeli Guču

Zarazna moć muzike

Priredila Marija Stojanović

Šetajući se ulicama Guče primetio sam na desetke tanjira sa pečenom prasetinom i jaginetinom koji se služe na pladnjima. Devojke nude rakiju, uz upozorenje da ako ne gledate onoga sa kime nazdravljate pravo u oči, „stiči će vas prokletstvo od sedam godina lošeg seksa“, primećuje izveštač *Dejli telegrafa*. Autor opisuje majke koje se prodaju, sa sloganima *Srbini bez piva je ko mercedes bez znaka*, kao i „lepljivu vrućinu koja u Srbiji vlada sredinom avgusta, ali

srećom možete se osvežiti u javnom bazenu koji se nalazi pored reke, pre prvih večernjih koncerata“. Ovaj britanski list ocenjuje da numere koje izvode trubači predstavljaju mešavinu repertoara vojnih orkestrara iz 19. veka i tradicionalnih seoskih tonova. „Muzika ima zaraznu snagu i nije moguće sedeti mirno – parovi igraju u ritmu čočeka, a neki se hvataju u kolo, devojke se penju na stolove, a njihovi momci lepe novčanice na čelo trubača“, ističe *Dejli telegraf*.

Maxima iz Lučana, lider u proizvodnji građevinskog materijala u Srbiji sa ogromnim izvoznim potencijalom za čitavu Evropu

Biti bolji, ali ne od drugih, već od samog sebe

Staru fabriku plastične ambalaže u Lučanima, u kojoj deset godina niko nije radio, potpuno smo renovirali i preuredili u fabriku za proizvodnju stiropora, kako bi zaokružili naš asortiman materijala za završne građevinske radove. Ukupna investicija iznosi oko dva miliona evra i želimo da istaknem da je ona u potpunosti isplaćena iz sopstvenih sredstava, bez ikakvih kredita i pozajmica. To je filozofija moje porodice, koja se prenosi i na našu firmu: živeti skromno i stalno ulagati u proizvodnju – kaže Srđan Janković, sin osnivača i jedan od vlasnika Maxime iz Lučana, lidera u proizvodnji građevinskog materijala u Srbiji sa ogromnim izvoznim potencijalom za čitavu Evropu.

Firma Maxima osnovana je 1990. kao trgovina bojama i lakovima. Proizvodnju i aktivno plasiranje svojih proizvoda započela je 1994. Od tada do danas asortiman njihovih proizvoda raste iz godine u godinu, a dosledan i precizno kontrolisan kvalitet proizvoda širi krug potrošača u zemlji i inostranstvu.

Proizvodnja koju su započeli sa kapacitetom od pet tona dnevno do današnjeg dana se uvećala 200 puta i iznosi hiljadu tona proizvoda na dan. Reč je o domaćoj kompaniji čija se proizvodnja bazira na evropskim standardima, uz originalnu tehnologiju kontrole i usavršavanje proizvoda kao i unapređenja tehnoloških procesa.

– Nova fabrika stiropora opremljena je najsavremenijom nemačkom i slovenačkom tehnologijom i u njoj će biti upošljeno dvadeset ljudi. Dovoljno veliki nivo automatizacije dovodi do malog učešća radne snage, što kupcu na kraju omogućava da dobije kvalitetan proizvod za nižu cenu. Ukupan kapacitet fabrike je 100 kubnih metara stiropora po satu, što je negde oko pola miliona kubika godišnje. Tom količinom može se zadovoljiti 50 procenata srpskog tržišta – tvrdi Janković.

Kompanija Maxima zapošljava 120 ljudi, i makar još toliko indirektno, kroz usluge transporta, ambalaže i sirovina. Na pitanje kako napraviti porodičnu

firmu u Srbiji koja opstaje na tržištu, ostvaruje profit, širi se, modernizuje i izvozi, sagovornik *Danasa* odgovara da je to „strast da se bude bolji, ali ne od drugih, već od samog sebe“.

– Maxima nudi proizvode najvišeg kvaliteta za veoma pristupačnu cenu, i mislim da je to naša velika prednost u današnje vreme. Nikad ne bismo ponudili tržištu ono čime ni sami nismo zadovoljni. Uvek se trudimo da pomognemo našoj lokalnoj zajednici

donacijama u materijalu za bolnice, škole i crkve, ali izbegavamo da o tome govorimo. Smatramo da je potpuno ljudski da, ukoliko ste u mogućnosti, pomognete drugima – kaže Srđan.

Ipak, najveća vrednost koja odlikuje Maximu predstavljaju lojalni kupci koji prepoznaju nastojanje ove kompanije da obezbedi najbolji odnos kvaliteta i cene i to nagraduju poverenjem u ovaj brend.

M. Miljković

Živeti skromno i stalno ulagati u proizvodnju: Srđan Janković

www.posta.rs
0700 100 300

МЕЊАЧНИЦА

EXCHANGE
OFFICE

МЕЊАЧКЕ УСЛУГЕ ПОШТЕ СРБИЈЕ

ДОСТУПНО, ПОУЗДАНО, НА ПРАВОМ МЕСТУ

У 500 пошта широм Србије.
По курсу Поште Србије, без провизије.
Мењајте новац, не мењајте место

ЧЕКАМО ВАС У ГУЧИ • БОГДАНА КАПЕЛАНА 3, ГУЧА